Zvezna republika Nemčija krši obveznosti iz člena 28(1), drugi stavek, Direktive, da je treba zagotaviti „*popoln[o] samostojno[st]*“ nadzornih organov. Ne glede na razlike med pravnim, strokovnim in službenim nadzorom, pomenijo vse te tri vrste nadzora kršitev z Direktivo določene samostojnosti.

Gledano teleološko normodajalec Skupnosti meni, da je popolna samostojnost nujna, da lahko nadzorni organ njemu namenjene naloge opravlja učinkovito. Koncept „*popoln[e] samostojno[sti]*“ dalje osvetljuje tudi nastajanje pravila. Tudi sistematično se zahteva po „*popoln[i] samostojno[sti]*“ nadzornih organov držav članic skladno vključuje v obstoječo ureditev Skupnosti na področju varstva podatkov. Pri tem zahteva člen 8 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije tudi, da upoštevanje predpisov o varstvu osebnih podatkov „*nadzira neodvisen organ*“.

Koncept relativne samostojnosti, ki ga zastopa Zvezna republika Nemčija, torej samostojnosti nadzornih organov le v razmerju do tistih, ki so sami nadzorovani, naj ne bi bil v skladu že z enopomenskim in izčrpnim izrazom iz Direktive „*popoln[a]*“ samostojnost. Ob taki razlagi člen 28(1), drugi stavek, ne bi imel smisla. Zavrniti bi bilo treba tudi utemeljitev, da člen 95 ES kot upoštevna pravna podlaga Direktive ter načeli subsidiarnosti in sorazmernosti zapovedujejo bolj omejeno razlago zahteve po „*popoln[i] samostojno[sti]*“. Sodišče je že odločilo, da je bila Direktiva sprejeta v skladu s pristojnostmi in da prepoveduje omejujočo razlago njenih določb pri negospodarskem dejanskem stanu. Poleg tega zadevni predpis ne presega tega, kar je nujno potrebno za dosego cilja, ki ga Direktive zasleduje v skladu s členom 95 ES in načelom subsidiarnosti.

([1]) UL L 281, str. 31.

Pritožba, ki jo je 22. novembra 2007 vložila Komisija Evropskih skupnosti zoper sodbo Sodišča prve stopnje, razglašeno 12. septembra 2007 v zadevi Koninklijke Friesland Foods NV (nekdanja Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV) proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-348/03

(Zadeva C-519/07 P)

(2008/C 37/11)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Pritožnica: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: H. van Vliet in S. Noë, pooblaščenca)

Druga stranka v postopku: Koninklijke Friesland Foods NV, nekdanja Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV

Predlogi pritožnice:

— razveljavi naj se izpodbijana sodba, zavrni naj se tožba za razglasitev ničnosti odločbe, in družbi Koninklijke Friesland Foods NV (KFF) naj se naloži plačilo stroškov postopka pred Sodiščem prve stopnje in stroškov pritožbenega postopka;

— podredno: izpodbijana sodba naj se razveljavi v delu, v katerem določene pravice priznava drugim udeležencem na trgu, ne pa družbi Koninklijke Friesland Foods NV, ki je 11. julija 2001 pri nizozemskih davčnih organih vložila zahtevek za uporabo zadevne ureditve pomoči, ter naj se zavrne tožba za razglasitev ničnosti odločbe v delu, v katerem pravice priznava drugim udeležencem na trgu, ne pa družbi KFF, ki je 11. julija 2001 vložila zahtevek za uporabo zadevne ureditve pomoči.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da je Sodišče prve stopnje storilo napako:

(i) s tem, ko je odločilo, da je bila družba KFF procesno upravičena, ker bi – če bi bila njena tožba dopustna – lahko do nizozemskih organov imela določene zahtevke v zvezi z ureditvijo CFA (izpodbijana sodba, točke od 58 do 73);

(ii) s tem, ko je odločilo, da odločba družbo KFF zadeva neposredno in posamično (izpodbijana sodba, točke od 93 do 101);

(iii) s tem, ko je razglasilo ničnost odločbe na podlagi dejstev, ki jih Komisija ob njenem sprejetju ni poznana in jih ni bila dolžna poznati, in sicer glede konkretnega položaja družbe KFF (izpodbijana sodba, točke od 141 do 143);

(iv) prvi del: s tem, ko je zmotno odločilo, da ni sporna – in da je torej dokazana – trditev, ki je bistvenega pomena za razlogovanje Sodišča prve stopnje (s tem, da je zmotno ugotovilo, da Komisija ni izpodbijala navedbe, da naj bi tožeča stranka sprejela računovodske ukrepe ter finančne in ekonomske odločitve, ki jih ni možno spremeniti v roku petnajstih mesecev (izpodbijana sodba, točka 137);

drugi del: s tem, ko je odločilo, da se podjetje, ki je zgolj vložilo zahtevek, da bi pridobilo dovoljenje za uporabo ureditve pomoči, lahko sklicuje na legitimno pričakovanje (izpodbijana sodba, točke od 125 do 140);

(v) s tem, ko je odločilo, da se lahko družba KFF utemeljeno sklicuje na načelo enakega obravnavanja (izpodbijana sodba, točki 149 in 150);

(vi) podredno: s tem, ko je razveljavilo izpodbijano sodbo v delu, v katerem so priznane pravice drugim udeležencem na trgu, ne pa družbi KFF (izpodbijana sodba, točka 1).

Tožba, vložena 23. novembra 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Nizozemski

(Zadeva C-521/07)

(2008/C 37/12)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisije Evropskih skupnosti (zastopnika: P. van Nuffel in R. Lyal)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

Predlogi tožeče stranke:

Komisija predlaga,

— naj se ugotovi, da Kraljevina Nizozemska, s tem da za dividende, izplačane družbam s sedežem na Norveškem ali na Islandiji, ni določila oprostitve odtegljaja davka od dividend po enakimi pogoji, kot veljajo za dividende, izplačane nizozemskim družbam, ni izpolnila obveznosti iz člena 40 Sporazuma EGP;

— Kraljevini Nizozemski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Po nizozemski davčni zakonodaji se ne odtegne davka od dividend, kadar nizozemska družba razdeli dividende drugi nizozemski družbi, ki ima vsaj 5 % lastniški delež v tej družbi. Nasprotno pa se davek od dividend odtegne, kadar ima družba, ki prejme dividende, sedež na Norveškem ali na Islandiji, razen če ima družba prejemnica vsaj 25 % (Norveška) ali 10 % (Islandija) lastninski delež v nizozemski družbi, ki razdeli dividende.

Komisija meni, da nizozemska davčna zakonodaja neenako obravnava družbe, ki imajo sedež na Norveškem ali na Islandiji, in družbe, ki imajo sedež na Nizozemskem. To ovira prosti pretok kapitala med Nizozemsko in Norveško ter Islandijo, kar nasprotuje členu 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ([1]) (Sporazum EGP) o prostem pretoku kapitala, ki je v bistvu enak členu 56 ES. Položaj norveških in islandskih družb, ki so udeležene v kapitalu nizozemske družbe, je namreč objektivno primerljiv s položajem nizozemske družbe z enako udeležbo. Nizozemske ureditve ni mogoče opravičiti. Države članice sicer lahko sprejmejo ukrepe za preprečitev zlorab, vendar morajo biti ti ukrepi sorazmerni glede na zastavljen cilj, kar pa v tem primeru ne velja.

([1]) UL L 1, 3.1.1994.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 22. novembra 2007 vložilo Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija) – Dinter GmbH proti Hauptzollamt Düsseldorf

(Zadeva C-522/07)

(2008/C 37/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dinter GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Düsseldorf

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba dodatno opombo 5b k poglavju 20 kombinirane nomenklature ([1]) razlagati tako, da se izraz „sadni sokovi z dodanim sladkorjem“ nanaša tudi na sadne sokove, katerim sladkor ni bil dodan, ampak je bil vsebovani dodani sladkor matematično izračunan v skladu z dodatno opombo 5a k poglavju 20 kombinirane nomenklature?

2. Ali je treba dodatno opombo 5b k poglavju 20 kombinirane nomenklature razlagati tako, da je izraz „naravni sadni sokovi“ le pojasnjen z besedami „pridobljeni iz sadja ali z redčenjem koncentriranega soka“ v bistvu pa se nanaša na vse vrste sadnih sokov (nekuhane in brez dodanega alkohola), ne glede na to, kako so predstavljeni?